

*Шевчук Катерина, студентка I курсу,
спеціальність «Публічне управління та адміністрування»,
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного (м. Мелітополь)
Науковий керівник: Ортіна Г. В.
доктор наук з державного управління, доцент*

РОЛЬ ТА МІСЦЕ КУЛЬТУРИ В ЖИТТІ ЛЮДИНИ

Актуальність дослідження. Виступаючи певним комплексом ціннісних властивостей, характеристик, норм, знань, речей, що характеризують культурний стан, культура гарантує прилучення особистості до «людського». Зміст культури акумулює розвиток самої людини в усій різноманітності і цілісності. З позицій визначення сутності та змісту гармонізації соціо-культурного простору важливо актуалізувати його людину - і культуротворчу функцію, адже людина не тільки живе в світі культури і оволодіває нею, але й створює і виробляє її, тому в культурі людина знаходить не тільки зовнішню користь для себе, але і власну індивідуальність.

Метою наукового дослідження є виявлення факторів культури, які впливають на формування людини.

Результати наукової розвідки. Культура – це поняття, яке означає певний історичний рівень розвитку суспільства, творчих сил і здібностей людини, втілений у типах і формах організації життя і діяльності людей, а також в цінностях, які створюються ними.

Інтелектуальний фактор, який зумовлює розвиток будь-якого суспільства, є активним творчим елементом культури, оскільки не тільки звільняє людину від біологічних законів, які управляють його розвитком, але і надає можливість накопичувати зростаючий багаж знань і соціального досвіду, що, у свою чергу, надає можливість здійснювати прогресуючий контроль над навколишнім середовищем.

Наукове знання і дух раціоналістичного критицизму справили значний вплив на розвиток сучасної цивілізації. Оцінюючи важливість інтелектуального елемента в культурі, поняття розуму варто поширити на всю сферу людської свідомості, а саме, від першої несміливої спроби систематизувати дані чуттєвого досвіду до вищих досягнень інтелекту. Становлення множинності та різноманітності чуттєвого світу є нескінченним процесом, невіддільним від самої історії людства.

Міф є основою культури і світосприйняття, він притаманний кожній культурі, яка є єдністю різноманітних явищ і процесів, свого роду «культурних складових», які на початкових стадіях здатний об'єднати лише міф. Незважаючи на різноманітність теорій дослідження міфу, всі вони єдині в одному: як би міф не трактувався, у ньому фактично завжди знаходили тільки те, що бачив у ньому сам дослідник.

Формуючи культуру, як сукупність трьох компонентів – духовного, матеріального і практичного, людина створювала культуру мислення, праці, комунікації і т. п. Аналізуючи культурні детермінанти формування особистості, слід акцентувати увагу на культурі сучасної освіти та її впливі на особистість. Саме духовна (культурна) творчість, виступаючи в різних формах і проявах, будучи багатогранною за змістом і спрямованості, завжди було частиною культури, відображенням тієї чи іншої епохи, певного середовища, соціальної групи. Культура здійснює потужний вплив на процес створення особистості. Тому освіта і освіченість, як важливі елементи культури, сприяють повноцінному розвитку особистості в суспільстві. Культура спрямована на формування людини, здатної своїми діями втілити і розвинути нагромаджений людством досвід життєдіяльності.

Висновок: Сучасний соціо-культурний простір потребує створення умов для гармонійного розвитку особистості. Проте культура не зводиться до цінностей як готових результатів, вона ґрунтується на рівні розвитку самої людини. Адже саме людина є носієм і творцем культури, вона є перш за все культурно-історичною істотою. Людські якості є результатом засвоєння

особою мови, ціннісних орієнтацій суспільства, а також досвіду та навичок до праці, традицій, звичаїв, духовних і матеріальних цінностей, що залишилися від попередніх поколінь і ті, що створює він сам.

Використані джерела та література:

1. Волков О. Г. Філософія: навч. посіб.-практикум / Волков О. Г., Землянський А. М., Олексенко Р. І.[та ін.]; МДПУ імені Богдана Хмельницького. – Мелітополь, 2017.
2. Олексенко Р. И. Аксиодуховная составляющая в становлении и гармонизации социо-культурного бытия человека / Р. И. Олексенко, В. В. Молодыченко, Г. Г. Тараненко // Гуманіт. вісн. ЗДІА. – Запоріжжя, 2016. – № 65. – С. 27–40.
3. Олексенко Р. І. Міфо-релігійні фактори утвердження філософії ринкових відносин / Р. І. Олексенко // Грані. – 2015. – № 9. – С. 118–123.